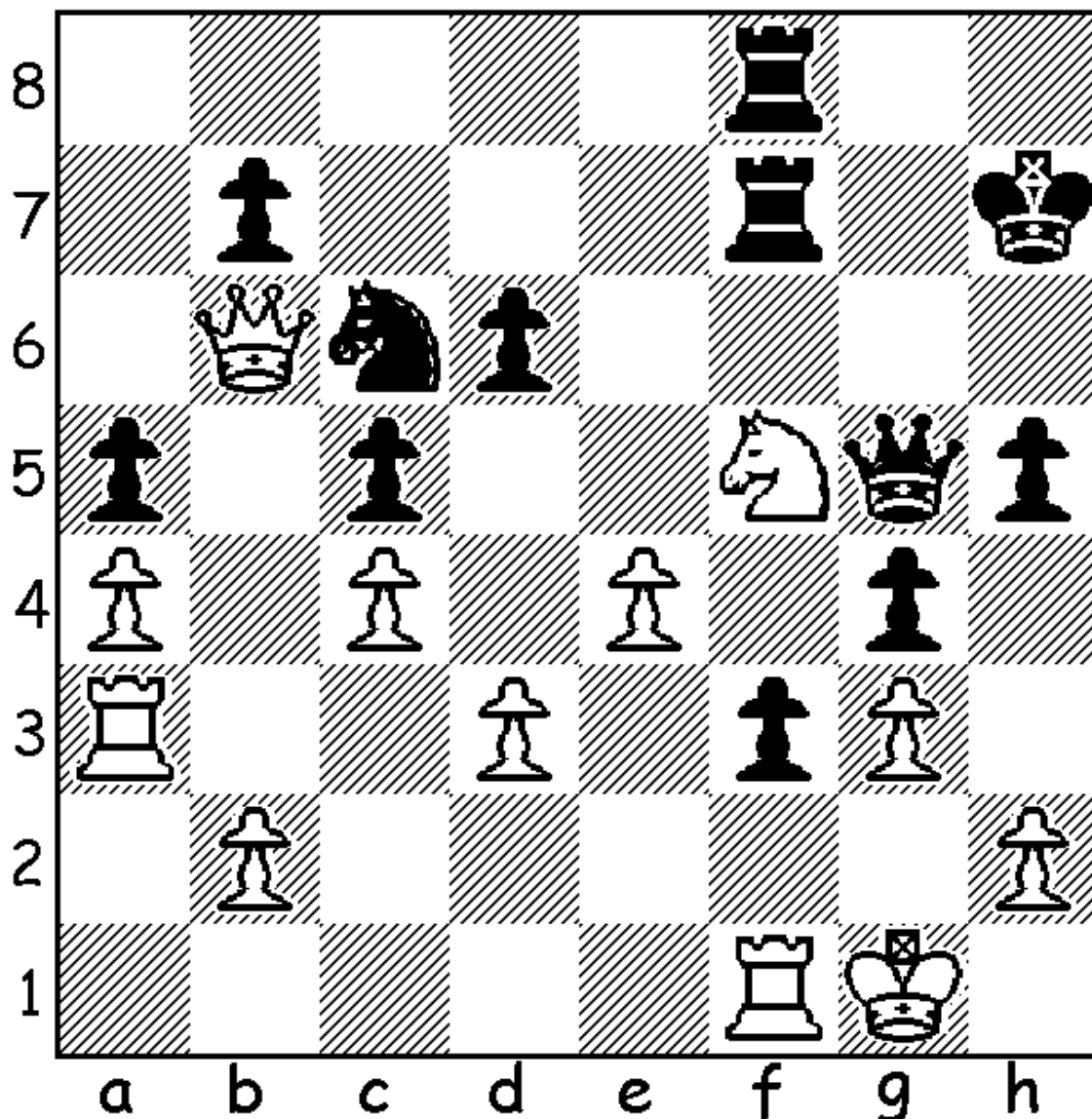

Cvičný diagram č.01 ke „zpětnému“ myšlení:

Černý na tahu.

Je zajímavé posoudit způsob myšlení Cholmova, který hrál černými, podle jeho komentáře: „Výhoda černého je nezpochybnitelná. Velmi silně vypadá tah 32...Jd4, kterým se odstraňuje poslední překážka – jezdec na f5. Ale pak může následovat: 33.Jxd4 De3+ 34.Kh1 cxd4 35.Dxa5 a bílý má šance na záchranu založené na hrozbě věčného šachu (pozn.: i tah 32...Jd4 zcela dobře vychází a vede k matu, avšak je třeba hrát 34...Dd2 – nelze se však divit, že při partii takové řešení člověk nenajde a místo vznikajících komplikací se hráč věnuje jasnějšímu řešení). Tato varianta mne neuspokojovala a tak mé myšlenky nabraly jiný směr. Což hrát 32...Dd2? Pak bílý zřejmě musí hrát 33.Vf2, aby zabránil matu a pak je vše snadné: 33...Dd1+ 34.Vf1 f2+! 35.Kxf2 Vxf5+ 36.exf5 Vxf5+ 37.Ke3 Dxf1 a černý vyhraje. To je ono, našel jsem řešení – pojďme na to! A moje ruka se již blížila k dámě, když přišel nepříjemný pocit – na 32...Dd2 má bílý tah 33.Jh4! Co pak? Černý nezíská nic tahem 33...Jd4 vzhledem k 34.Dxd6 (i zde vyhrává třeba 33...f2+, ale najít podobné tahy při partii opět není jednoduché). Hrozby 35.Dg6+ a 35.Dxc6 by byly značně nepříjemné. Po krátkém přemýšlení jsem došel k závěru, že jezdec na f5 musí být ihned eliminován: **32...Vxf5! 33.exf5 Dd2 a bílý se vzdal**“

Cholmovovo řešení je opravdu v dané pozici nejlepší.

Co udělal Cholmov? Opravil svou myšlenku. Jak? Změnou pořadí tahů.